

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,
Nadejda Toma,

judcând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Glavan Andrei și avocatul acestuia, Cergă Mihail, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 septembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Glavan Andrei Iurie, născut la 13.12.1985, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Mircea cel Bătrân, 14/1, ap. 9.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 20.05.2013 - 22.09.2015;

instanța de apel: 18.01.2016 - 22.03.2016;

instanța de recurs: 29.06.2016 - 20.12.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 22 septembrie 2015, Glavan A. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani și în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 10.04.2011, Glavan A. aflându-se în apartamentul nr. 44, din str. Florilor, 12/3, mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul facilitării și perfectării setului de acte necesare, precum și depunerii lor ulterioare la Ambasada României în RM,

din numele cet. Bădănau V., a.n. 12.04.1965 și cet. Parfeni C., a.n. 30.07.1991, în scopul redobândirii cetățeniei române, cunoscând caracterul irealizabil al angajamentului asumat și neavând intenția executării acestuia, a însușit de la cet. Bădănau N., bani în sumă de 1 200 euro, care conform cursului oficial al BNM la 10.04.2011, constituiau echivalentul a 20 253,48 lei și ulterior la 12.07.2011, aflându-se în biroul notarului Șcerbacova Z. amplasat pe str. Miron Costin, 6/1, mun. Chișinău, sub același pretext, a mai însușit de la cet. Bădănau N., bani în sumă de 2 000 euro, care conform cursului oficial al BNM la 12.07.2011, constituiau echivalentul a 32 565,20 lei și ulterior continuându-și acțiunile sale criminale, la 10.08.2011, aflându-se în același apartament, nr. 44, din str. Florilor, 12/3, mun. Chișinău, sub pretextul facilitării aceluiași fapte, a mai însușit ilicit de la cet. Bădănau N., bani în sumă de 1 000 euro, care conform cursului oficial al BNM la 10.08.2011, constituiau echivalentul a 16 294,70 lei, după care a început să se eschiveze de la întâlnirile cu acesta, fără a-i prezent sau perfectat actele necesare promise, ori a-i restituit banii primiți, pricinuindu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari, în sumă totală de 69 113,38 lei.

Tot el, la 10.06.2011, aflându-se în apartamentul nr. 44, de pe str. Florilor, 12/3, mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul facilitării și perfectării setului de acte necesare, precum și depunerii lor ulterioare la Ambasada SUA din RM, din numele cet. Lisnevschii O., în scopul deschiderii vizei pentru acesta, de plecare în SUA, cunoscând caracterul irealizabil al angajamentului său asumat și neavând intenția executării acestuia, a însușit de la cet. Lisnevschii O., bani în sumă de 1 000 dolari, care conform cursului oficial al BNM la 10.06.2011, constituiau echivalentul a 11 418,80 lei, după care a început să se eschiveze de la întâlnirile cu ultimul, fără a-i perfectat actele necesare promise și restitui banii, pricinuindu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 11 418,80 lei.

Tot el, la 12.06.2011, aflându-se în apartamentul nr. 44, de pe str. Florilor, 12/3, mun. Chișinău, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul facilitării și perfectării setului de acte necesare, precum și depunerii lor ulterioare la Ambasada SUA din RM, din numele cet. Bădănau N., în scopul deschiderii vizei pentru el, de plecare în SUA, cunoscând caracterul irealizabil al angajamentului său asumat și neavând intenția executării acestuia, a însușit de la cet. Bădănau N., bani în sumă de 700 euro, care conform cursului oficial al BNM la 12.06.2011, constituiau echivalentul a 11 666,83 lei, după care a început să se eschiveze de la întâlnire cu ultimul, fără a-i perfectat actele necesare promise și fără a-i restituit banii, pricinuindu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală 11 666,83 lei.

Tot el, în luna decembrie 2011, susținând că are influență asupra persoanei publice străine din cadrul Ambasadei SUA din RM, aflându-se în barul "Fazanul

de Aur”, amplasat pe str. Petru Zadnipru, mun. Chişinău, a pretins de la cet. Siminica V. și Garam R. suma de 2 000 euro și respectiv 1 600 euro, întru perfectarea vizelor în SUA pe un termen de 10 ani. A doua zi, în jurul orei 20⁰⁰, Garam R. aflându-se la domiciliul lui Glavan A. de pe str. Mircea cel Bătrân, 14/1, ap. 9, mun. Chişinău, i-a transmis ultimului suma de 1 000 de euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 15 955 lei. Peste două zile, Garam R. în jurul orei 19⁰⁰, aflându-se în fața restaurantului “Andys Pizza”, amplasat pe str. Mircea cel Bătrân, mun. Chişinău, i-a transmis lui Glavan A. suma de 600 de euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 9 573 lei, ultimul în continuare susținea că are influență asupra persoanelor publice străine din cadrul Ambasadei SUA în RM. Din momentul primirii ultimei tranșe de bani de la Garam R. până în luna mai 2012, Glavan A. s-a eschivat de la discuții cu persoanele menționate, motivând că la moment sunt unele probleme.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Glavan A. în luna mai 2012, susținând în continuare că are influență asupra persoanelor publice străine din cadrul Ambasadei SUA în RM, în scopul predării acțiunilor sale a unui caracter legal, întru primirea banilor pentru “perfectarea vizelor”, a pretins și a primit de la cet. Garam R. suma de 400 de euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 6 505 lei, bani destinați pentru perfectarea actelor pe numele familiei Siminica V. Pe parcursul lunilor mai - noiembrie 2012, Glavan A. în continuarea acțiunilor sale infracționale comunica petiționarilor că banii au fost transmiși persoanelor publice străine din cadrul Ambasadei SUA în RM și este nevoie de restul banilor pentru perfectarea vizelor, care urmează a fi transmiși în termeni restrânși. Astfel, la 05.11.2012, Garam R. a fost telefonat de către Glavan A., ultimul comunicându-i că dorește să se întâlnească cu ei. La 08.11.2012, în jurul orei 18³⁰, Glavan A. aflându-se în curtea blocului domiciliului său amplasat pe str. Mircea cel Bătrân, 14/1, mun. Chişinău, în continuarea acțiunilor sale infracționale a pretins de la Siminica V. și Garam R. suma de 1 500 de euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 23 689,65 lei întru perfectarea vizelor în SUA pe un termen de 10 ani, comunicând că în caz dacă se vor transmite banii imediat, vizele vor fi perfectate la ambele familii. Astfel, la 14.11.2012, Glavan A. în jurul orei 13⁰⁰, aflându-se pe str. Meșterul Manole, 3, mun. Chişinău, a primit de la cet. Garam R. suma de 1 500 de euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 23 469,45 lei, în momentul primirii cărora Glavan A. a fost prins în flagrant delict, asupra lui fiind depistată suma menționată.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri acuzatorul de stat, inculpatul și avocatul acestuia, Danilov Ch., care au solicitat:

- *acuzatorul de stat*, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani, în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani și cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie aplicată pedeapsa definitivă pe un termen de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului declarat acuzatorul de stat a menționat că, prima instanță n-a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, inclusiv de gravitatea infracțiunilor săvârșite și anume că au fost comise mai multe infracțiuni grave, soldate cu cauzarea prejudiciilor materiale considerabile părților vătămate, acestea fiind restituite doar după expedierea cauzei penale pentru examinare în fond, iar în cadrul urmăririi penale învinuitul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate lui, cât și personalitatea inculpatului, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe de condamnare prea blânde.

- *avocatul Danilov Ch. în numele inculpatului*, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunile comise.

În motivarea apelului declarat avocatul a invocat că, în cadrul examinării cauzei, inculpatul a recunoscut pe deplin vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate. Prejudiciul cauzat părților vătămate le-a fost restituit, anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv și are la întreținere un copil minor. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, de către instanța de fond nu au fost reținute. Totodată fiind stabilite circumstanțe ce atenuază pedeapsa conform prevederilor art. 79 Cod penal, cum ar fi scopul și motivele săvârșirii infracțiunilor, care nu au fost luate în considerație de către instanța de fond.

- *inculpatul*, casarea parțială a acesteia, cu numirea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, indicând că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de totalitatea circumstanțelor atenuante și celor excepționale care ar permite aplicarea în privința lui a prevederilor art. 79, 90 Cod penal.

Totodată, în apelul său suplimentar inculpatul a indicat că, prima instanță în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală, era obligată să-l informeze despre posibilitatea examinării cauzei în procedura simplificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către acuzatorul de stat, admise apelurile declarate de inculpat și apărătorul acestuia, casată sentința în

partea numirii pedepsei, cu pronunțarea unei noii hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Glavan A. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani, în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani și în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii inculpatului. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a reținut în privința inculpatului doar circumstanțe ce atenuază pedeapsa, însă incorect l-a sancționat conform articolelor imputate.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont în ansamblul circumstanțelor reale și personale ale inculpatului, a indicat la faptul că îndreptarea și reeducarea acestuia este imposibilă fără izolarea lui *reală* de societate, astfel, ținând cont de prezența la cauză doar a circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, de faptul că minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolele imputate inculpatului din Partea Specială a Codului penal este mai mică de 10 ani, instanța de apel a considerat necesar de a admite apelul de bază, cel suplimentar a inculpatului și a apărătorului acestuia și de a-i reduce pedeapsa inculpatului coborând-o, conform prevederilor art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, la limita minimă a sancțiunilor prevăzute de articolele imputate.

Instanța de apel a conchis, că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 79 Cod penal, în conformitate cu care instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie deoarece, conform prevederilor art. 79 Cod penal, *pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul*

și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia etc. Asemenea circumstanțe n-au fost reținute, or, după cum sa constatat, inculpatul în cadrul urmăririi penale vina în comiterea infracțiunilor imputate nu și-a recunoscut-o, ulterior, doar în cadrul examinării cauzei în prima instanță a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu.

Aceleași circumstanțe apreciate de către instanța de judecată ca atenuante, nu mai pot fi considerate și ca excepționale.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în circumstanțele sus-indicate, sunt inaplicabile și prevederile art. 90 Cod penal și nu este posibil de suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, or, în speță îndreptarea și corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate.

În concluzie, la compartimentul pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a conchis că aceasta este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, iar apelul acuzatorului de stat privitor la pedeapsa aplicată inculpatului este nefondat și pasibil de a fi respins.

Cu referire la solicitarea inculpatului privind casarea sentinței în cauză și dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de fond într-un alt complet de judecată, pe motiv că, prima instanță conform prevederilor art. 364¹ alin. (3) Cod de procedură penală, era obligată să-l întrebe referitor la dreptul său de a examina cauza în procedură simplificată, instanța de apel a menționat, că potrivit art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, *rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art. 33-35.*

Prin urmare, în speță nu s-a constatat nici o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil consfințit atât în legislația națională cât și de CoEDO și nu exista nici un temei prevăzut de art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală pentru a dispune rejudecarea cauzei de către prima instanță.

Mai mult, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 175, vol. II; f.d. 1-verso, vol. III), *inculpatul n-a recunoscut în scris săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și n-a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în procedură generală și nu în cea restrânsă, iar inculpatul cât și apărătorul său au fost de acord de a examina cauza potrivit procedurii generale și n-au solicitat instanței examinarea cauzei în procedură simplificată.*

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia, Cergă M., care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu recalificarea acțiunilor incriminate din prevederile art. 190 alin. (4) în cele ale art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și din prevederile art. 326 alin. (2) lit. c) în cele ale art. 326 alin. (1) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 79, 90 Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea recursului ordinar, recurenții invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel iar motivarea soluției contravine dispozitivului acesteia;

- în speță, circumstanțele: *recunoașterea vinovăției, repararea benevolă a pagubei cu înlăturarea daunei cauzate, încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, comportamentul victimelor, provocarea la săvârșirea infracțiunii*, necesită a fi recunoscute ca excepționale și permit aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal;

- în dispozitivul deciziei, instanța de apel a constatat că *"în acțiunile lui Glavan Andrei există circumstanțe excepționale cum ar fi scopul și motivul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 79 CP, pe care instanța de fond nu le-a luat în considerație"*, pe parcursul mai multor ani care au trecut de la comiterea infracțiunilor până în prezent, inculpatul a demonstrat un comportament ireproșabil, fapt care dovedește că el nu prezintă pericol social și nu este necesară izolarea lui de societate;

- instanța de fond și instanța de apel greșit au încadrat fapta pe episodul însușirii sumelor bănești de la partea vătămată Bădănuș N.;

- potrivit declarațiilor părții vătămate Bădănuș N., relatate în cadrul cercetării judecătorești, cet. Parfenii Cr. a fost prezentă în momentul predării sumei de 1 200 euro, fapt ce confirmă apartenența a 1/2 din suma de 4 200 euro, prin urmare partea vătămată Bădănuș N., în momentul transmiterii banilor nu deținea dreptul de proprietate asupra 1/2 din suma totală, transmisă de către el în interesul cet. Parfenii Cr., astfel, prezentul episod urmează a fi divizat, or de la cet. Bădănuș N. prin intermediul părții vătămate s-a pretins suma de 2 100 euro și de la cet. Parfenii Cr. suma de 2 100 euro, sunt prezente două persoane care trebuie recunoscute părți vătămate, cărora li s-a cauzat prejudiciu material estimat la a câte 34 556,69 lei;

- instanțele inferioare au dat faptei săvârșite pe episodul traficului de influență, o încadrare juridică greșită, acceptând eronat încadrarea juridică propusă de acuzare;

- potrivit procesului-verbal de percheziție din 14.11.2012, suma mijloacele bănești pretinse de către inculpat și depistate asupra acestuia, constituia 1 500 euro, care potrivit cursului oficial al BNM constituiau 23 469,45 lei, astfel, suma

pretinsă nu constituia proporții mari și în acest epizod urmează a fi acceptată recalificarea acțiunilor potrivit prevederilor art. 326 alin. (1) Cod penal;

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, menționând în acest sens, că modificările ulterioare operate în Codul penal prin *Legea nr. 207 din 29.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative* și art. 10 Cod penal, acțiunile inculpatului pe epizodul incriminat în baza art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, necesită a fi reîncadrate în conformitate cu legislația în vigoare.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs.

Așadar, analizând textul recursului declarat, Colegiul reține, că recurenții îl întemeiază prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că acțiunile lui Glavan A. au fost greșit încadrate pe epizodul incriminat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, Colegiul o consideră neîntemeiată.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând lucrările dosarului, Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelurile declarate în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele

administrare la dosar, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 58 - 61, vol. III), fiind audiat suplimentar inculpatul Glvan A., astfel ținând cont de prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel a evaluat just probele în corespundere cu cerințele art. 101 al aceluiași Cod, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, corect ajungând la concluzia, că vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate pe acest capăt de învinuire și-a găsit confirmarea, precum și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în apelurile declarate de partea apărării referitor la netemeinicia încadrării acțiunilor lui Glvan A. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, în viziunea Colegiului lărgit, această instanță și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate, iar autorii recursurilor, de fapt, nu aduc careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanțelor de judecată privind corectitudinea încadrării acțiunilor lui Galvan A. în baza normelor de drept pentru care a fost condamnat. În principiu, o bună parte ale argumentelor invocate în recurs, sunt similare celor invocate în apel, iar instanța de apel a respectat rigorile ce se regăsesc în dispozițiile art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale ale apelului, ceea ce exclude prezența temeiurilor pentru recurs invocate și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a menținut sentința de condamnarea lui Glvan A. conform învinuirii înaintate, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

În concluzie instanța de recurs reține că vinovăția inculpatului pe fiecare capăt de învinuire a fost confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar argumentele invocate de inculpat și avocatul acestuia atât în apel, cât și în cadrul ședințelor instanței de apel au fost minuțios analizate și combătute conform modalității *descrise în pct. 5. din prezenta decizie*, pentru care motiv instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurențelor referitoare la încadrarea greșită a acțiunilor lui Glvan A. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal.

Totodată, ținând cont de cele menționate și reieșind din faptul că instanța de recurs nu deține date referitoare la restituirea daunei materiale părților vătămate de către inculpat, nu va pune în discuție posibilitatea aplicării în privința acestuia a *Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova*, însă, în acest sens, Glvan A. are posibilitatea de a se adresa în instanța de judecată, în ordinea prevăzută de art. 469 alin. (1) Cod de procedură penală.

7.1. Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit dispozițiilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă că Glavan A. a fost condamnat inclusiv și pentru săvârșirea traficului de influență, cu primirea de bunuri în proporții mari, infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. 2009). Valoarea bunurilor primite ca semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru primirea de bunuri în proporții mari, se determină ținându-se seama de mărimea unității convenționale de amendă stabilită de legislație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Conform art. 64 alin. (2) Cod penal (red. 2009), valoarea unității convenționale de amendă la momentul comiterii traficului de influență de către Glavan A. (decembrie 2011), constituia 20 lei. Potrivit art. 126 Cod penal (red. 2009), proporții mari se considera valoarea bunurilor materiale sustrase, care la momentul săvârșirii infracțiunii depășea 2 500 unități convenționale.

Potrivit sentinței valoarea prejudiciului cauzat lui Siminica V. și Garam R., constituia 57 420 lei, adică 2 871,00 unități convenționale. Astfel, la data condamnării lui Glavan A. (22.09.2015), încadrarea juridică a acțiunilor dânsului, era corectă, deoarece valoarea bunurilor primite depășea 2 500 unități convenționale.

Ulterior, prin Legea nr. 207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei, iar proporții mari în conformitate cu modificările operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră valoarea bunurilor sustrase care depășește 20 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin urmare, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, care, potrivit art. 10 Cod penal, are efect retroactiv și se răsfrânge asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

Astfel, se impune soluția de reîncadrare a acțiunilor lui Glavan A. din prevederile art. 326 alin. (2) lit. c) în cele ale art. 326 alin. (1) Cod penal, cu excluderea semnului calificativ prevăzute la lit. c) a articolului menționat, adică "*săvârșite cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții mari*", or, la momentul săvârșirii traficului de influență, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 968 din 18.10.2010, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2011, a fost stabilit în mărime 3 300 lei, iar prin Hotărârea Guvernului nr. 868 din 22.11.2011, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2012 a fost stabilit în mărime 3 550 lei. Prin urmare, prejudiciul cauzat părților vătămate și anume 57 420 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, constituie

17,45 salarii medii lunare pe economie prognozate de Guvern pentru anul 2011, ceea ce nu mai formează proporții mari.

Colegiul lărgit conchide, că prevederile art. 10 Cod penal se răsfrâng asupra situației inculpatului și, din acest motiv, instanța de recurs consideră necesar de a casa parțial hotărârile contestate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea faptei săvârșite de Glavan A. la (decembrie 2011) și stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea articolului respectiv.

7.2. Verificând în continuare hotărârea atacată sub aspectul individualizării corecte a pedepselor, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul relevă, dispozițiile art. 61 Cod penal care stipulează că, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Totodată, conform prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Prin urmare, Colegiul penal menționează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din conținutul hotărârilor judecătorești se atestă că la capitolul stabilirii pedepsei, instanțele de fond au reținut datele ce se referă la personalitatea inculpatului, care este la prima abatere de lege, caracteristica pozitivă de la locul de trai, prezența la întreținere a unui copil minori, împrejurări ce au permis instanței de a stabili pedeapsa sub formă de închisoare în limita prevăzută de

sanctiunea normelor penale, adică a art. 190 alin. (4), 190 alin. (2) lit. c), 326 alin. (2) lit. c), 84 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în viziunea instanței de recurs, pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, pentru săvârșirea infracțiunilor incriminate, în prezența circumstanțelor și împrejurărilor constatate în cauza dată, nu a fost individualizată întru totul corect, neținându-se cont și de dispozițiile Părții generale a prezentului cod și anume art. 79 și 90 Cod penal, în consecință fiindu-i stabilită o pedeapsă prea aspră, fiind necesar de a interveni în hotărârile judecătorești adoptate pentru a aplica o pedeapsă echitabilă lui Glavan A. pentru faptele comise.

Or, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere calitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la posibilitatea aplicării pedepsei conform prevederilor art. 79 Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale.

Astfel, conform alin. (5) al art. 78 Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art. 79 Cod penal.

Potrivit art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Din sensul normei penale enunțate mai sus, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită ori a personalității inculpatului.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea infractorului (grad de invaliditate - I, II, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În cauza deferită, Colegiul penal lărgit consideră că există circumstanță excepțională în datele privind personalitatea inculpatului Glavan A. și anume în starea sănătății a acestuia - *se află la evidența medicului de familie, nefrolog și neurolog cu diagnoza: Pielonefrit cronic bilateral, în agravare. Sechele traumei cranio-cerebrale (din copilărie). Encefalopatie posttraumatică. Stările sincopale. Anual primește tratament anti recidivant* (f.d. 120, vol. III), fapt ce pune în dificultate primirea acestui tratament în condiții de detenție. Aceste circumstanțe nu caracterizează

majoritatea persoanelor, din care considerente instanța de recurs va interveni în hotărârile judecătorești adoptate în speță, casându-le parțial, în partea stabilirii pedepsei în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, conform art. 79 alin. (1) Cod penal.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, se continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii, dacă pedeapsa stabilită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca poate fi trasă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, de încercare.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Reieșind din norma penală menționată mai sus, ca condiție expresă prevăzută este concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că în cauza deferită rezidă aspecte ce privesc personalitatea inculpatului, ce permit instanței să concluzioneze că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și anume învederând caracteristica eliberată de producătorul trupei "Alex Calancea Band" (f.d. 235, vol. II), prin care este exprimată aprecierea și recunoștința față de activitatea inculpatului Glavan A., manifestată în cadrul concertelor și turneelor naționale și internaționale de muzică rock și aportului considerabil în ceea ce privește dezvoltarea culturii. În acest sens, la materialele cauzei este anexată și scrisoarea de mulțumire adresată inculpatului de către șefa Direcției Cultură a mun. Chișinău (f.d. 234, vol. II), pentru spectacolele caritabile organizate copiilor

și adulților bolnavi din spitalele și penitenciarele din municipiu. Totodată, se va reține și acel fapt că inculpatul este la prima abatere de la lege, neavând antecedente penale și are la întreținere un copil minor, care în cumul cu cele menționate mai sus, Colegiul penal statuează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, va fi ca o măsură oferită inculpatului prin lege de a demonstra că infracțiunile comise de el este un incident în viața acestuia și care își poate valorifica în continuare abilitățile și aportul său societății în domeniul promovării culturii, fără a avea derogări de la prevederile legale.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră oportun de a corecta eroarea comisă de instanțele de fond, fără a agrava situația condamnatului, rejudecând cauza în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Glavan Andrei și avocatul acestuia, Cergă Mihail, casează parțial sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 septembrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Acțiunile lui *Glavan Andrei Iurie* se reîncadrează din prevederile art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, în cele ale art. 326 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 14 000 (paisprezece mii) lei.

Menține condamnarea lui *Glavan Andrei Iurie* în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 (doi) ani.

Menține condamnarea lui *Glavan Andrei Iurie* în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv lui *Glavan Andrei Iurie* i se stabilește pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani și amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 14 000 (paisprezece mii) lei, care se va executa de sine stătător.

În baza art. 90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilită lui *Glavan Andrei Iurie*, pentru o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani.

Glavan Andrei Iurie, urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 ianuarie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru
Nadejda Toma

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza Glavan Andrei Iurie)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2016 a fost adoptată următoarea soluție în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată:

„Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Glavan Andrei și avocatul acestuia, Cergă Mihail, casează parțial sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 septembrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

*Acțiunile lui **Glavan Andrei Iurie** se reîncadrează din prevederile art. 326 alin. (2) lit. c) Cod penal, în cele ale art. 326 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 14 000 (paisprezece mii) lei.*

*Menține condamnarea lui **Glavan Andrei Iurie** în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 (doi) ani.*

*Menține condamnarea lui **Glavan Andrei Iurie** în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.*

*În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv lui **Glavan Andrei Iurie** se stabilește pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani și amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ceea ce constituie 14 000 (paisprezece mii) lei, care se va executa de sine stătător.*

*În baza art. 90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilită lui **Glavan Andrei Iurie**, pentru o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani.*

***Glavan Andrei Iurie**, urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.*

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin”.

2. Nu am susținut soluția adoptată și am propus o altă soluție, de a respinge ca inadmisibil recursul comun al inculpatului Glavan Andrei și

avocatului Cergă Mihail cu menținerea hotărîrii atacate, în conformitate cu prevederile art. 435 alin. 1) Cod de procedură penală.

2.1 Potrivit prevederilor art. 444 Cod de procedură penală hotărîrile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

2.2. Instanța de apel, în opinia mea, și-a motivat concluziile sale cu privire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

Instanța de apel a indicat în decizia sa (f. d. 71 v.3), că în speță n-au fost constatate circumstanțe excepționale, care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, precum și n-au fost constatate careva circumstanțe care ar face posibilă și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal (f. d. 72 v. 3).

2.3. Susțin concluziile instanței de apel cu privire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Glavan A. și consider că existența în speță a circumstanțelor enumerate de către Colegiul lărgit, precum că inculpatul Glavan A. „ *se află la evidența medicului de familie, nefrolog și neurolog cu diagnoza: Pielonefrit cronic bilateral, în agravare. Sechele traumei cranio-cerebrale (din copilărie). Encefalopatie posttraumatică. Stările sincopale. Anual primește tratament anti recidivant* (f.d. 120, vol. III)”, **nu poate constitui o circumstanță excepțională**, care ar condiționa aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal.

În opinia mea, enumerarea unor boli obișnuite, care n-au constituit cel puțin temei pentru acordarea inculpatului a unui grad de invaliditate, nu pot fi considerată o circumstanță excepțională, iar concluziile că în condiții de penitenciar aceste afecțiuni nu pot fi tratate sau tratamentul ar fi dificil, în general, nu au careva suport probant.

Mai mult decât atât, consider, că circumstanțele enumerate de către Colegiul lărgit în susținerea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, de asemenea **nu pot servi drept temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei**, deoarece au fost luate în considerație de către instanțele de fond (f. d. 15 v. 3 și f. d. 71 v.3) la stabilirea pedepsei, care **a fost stabilită inculpatului în limita minimă a sancțiunii**.

De asemenea vreau să menționez, că bolile obișnuite, considerate de către Colegiul lărgit drept circumstanțe excepționale, care fac imposibilă stabilirea unei pedepse penale cu executare în condiții de penitenciar, nu-l împiedică pe inculpat să participe activ la „concertele și turneele naționale și internaționale de muzică rock” în cadrul trupei „Alex Calancea Band”.

Dimpotrivă activitatea concertistică a inculpatului, înfăptuită inclusiv și în scopuri caritabile, în opinia Colegiului lărgit, constituie o circumstanță care ar face posibilă dispunerea suspendării executării pedepsei cu închisoarea.

2.4. În contextul celor expuse, vreau de asemenea să atrag atenția asupra faptului, că soluționând aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 79 Cod penal, Colegiul lărgit a pus la baza deciziei sale probe, care n-au fost prezentate de către partea apărării la examinarea cauzei în instanțele de fond și astfel n-au constituit obiect de examinare. La acestea se referă trimiterea-extras (f. d. 120 v. 3), care a fost anexată doar la recursul ordinar.

N-au fost verificate în instanțele de fond nici probele puse la baza deciziei de către Colegiul lărgit și anume: caracteristica eliberată de producătorul trupei "Alex Calancea Band" (f. d. 235, vol. II) și mulțumire adresată inculpatului de către șefa Direcției Cultură a mun. Chișinău (f. d. 234, vol. II).

Acest fapt se atestă clar din procesele-verbale ale ședințelor instanței de fond și de apel (f. d. 6 și f. d. 60 v.3), în care aceste probe nu figurează în calitate de obiect al examinării. Mai mult decât atât, apărarea nici n-a solicitat examinarea acestora.

2.5. Reieșind din argumentele expuse supra consider, că decizia Colegiului lărgit în speță nu oferă o soluție întemeiată problemei individualizării pedepsei stabilite inculpatului, dar și este divergentă cu practica judiciară.

Judecător

Nadejda Toma